

A Morteratsch-gleccserből származó fa azt bizonyítja, hogy a klímaelmélet téves

Egy több mint 10 ezer évvel ezelőtt növekedésnek indult vörösfenyőt egy svájci gleccser eltemetett, majd a fa 2025-ben ismét felszínre került. Mindez azt mutatja, hogy a hivatalos klímaelmélet egyszerűen téves.

A Morteratsch-gleccser. (Forrás: Shutterstock)

Dr. Peter F. Mayer

Dr Peter F. Mayer

2026. augusztus 26.

Úgy hangzik, mint egy lottónyeremény, és pontosan ekként írják le az érintettek: 2025 júniusában egy fát találtak a Morteratsch-gleccser visszahúzódó gleccsernyelvénél az Engadin-völgyben (Svájc) – nem akármilyen uszadékfa-darabot, hanem egy olyan fát, amely pontosan ott nőtt, ahol ma jég található. A neves geológus, Christian Schlüchter professzor vezetésével a fatönköt – miután egy kis csoport ásókkal és sok kemény munkával feltárta – szakemberek emelték ki a sziklából, és helikopterrel szállították el. A vizsgálat eredményei immár elérhetőek, és a publikáció is megszületett.

A fa kormeghatározása – az évgyűrűk megszámlálása és radiokarbonos kormeghatározással történő ellenőrzése – kimutatta, hogy e vörösfenyő több mint 10 000 évvel ezelőtt indult növekedésnek. Pontosabban akkor, amikor a legutóbbi nagy eljegesedés gleccserei már rég visszahúzódtak, és a meleg éghajlat még a magaslatokat is zölddé változtatta az Alpokban.

Klímaváltozás oda-vissza

A fa története az állandó és gyors ingadozásokról szól:

1. **A legutóbbi nagy eljegesedés (glaciális)** – az Alpok kilométernyi vastag jégtakaró alatt.
2. **Átmenet a meleg időszakba (interglaciális)** – a gleccserek minimálisra olvadtak, és az Alpok belsejében található völgyek szó szerint „tisztára mosódtak”.
3. **Fiatalabb Driász** – majd újabb brutális hideghullám következett. A gleccserek újraformálódtak és messzire előre nyomultak, egészen Pontresina faluján túlra is eljutva.
4. **Újabb visszahúzódás** – ezt követően ez a teljes jégtakaró néhány évszázadon belül ismét elolvadt, átadva helyét a meleg éghajlatnak.
5. **„A mi fánk” növekszik** – pont ebben a zöld, jégmentes fázisban.

6. **A jég újabb előre nyomulása** – a fát elgázolta, ledöntötte, és évezredekre maga alá temette a jég.

7. **Kis Jégkorszak** – a Morteratsch-gleccser 1857-ben éri el legnagyobb kiterjedését.

8. **Ma** – a gleccser visszahúzódik, és a fa több mint 10 ezer év után ismét felszínre kerül.

Az egyensúlyi vonal – a gleccser felhalmozódási zónája és elolvadási zónája közötti határ – az utolsó jégkorszakban körülbelül 1000 méteres magasságban húzódott. Ma ez a magasság körülbelül 4000 méter. A fa azonban egy olyan időszakban nőtt, amikor az éghajlat a maihoz hasonló volt – talán még valamivel melegebb is, **mivel az egyensúlyi vonalnak jelentősen magasabbnak kellett lennie ahhoz, hogy a fa ekkorára nőjön.**

“Geológiaiilag normális”

Schlüchter, amikor arról kérdezték, hogy a mai felmelegedés rendkívüli-e az éghajlattörténet kontextusában, Kai Zorn időjárás-szakértővel folytatott beszélgetésében válaszolt: (YouTube-link a 30 perces videóhoz):

„Biztos, hogy ha megnézzük ezeket az eredményeket ... ezek beleesnek ebbe a tartományba. Még nem léptük túl az elmúlt 10-11 ezer évben látott tartományt.”

Kollégája, Christoph Korte geológus pedig így foglalta össze:

„Vannak melegebb és hidegebb időszakok, és geológiaiilag ezek egyszerűen normálisak.” (YouTube-link egy 30 perces videóhoz):

Schlüchter hozzáteszi, hogy mi a természet valódi üzenete:

„Előrehaladás, olvadás, visszahúzódás – ezek olyan jelenségek, amelyek rendkívül gyorsan történnek, olyan gyorsan, hogy az emberek eddig nem igazán vették észre őket. Ez mindkét irányban gyorsan történik.”

Más szóval: a mai olvadásban nincs semmi olyan újdonság, ami ne történt volna már meg a Föld közelmúltbeli történetében – és ugyanolyan gyorsan vissza fog lendülni az ellenkező irányba. A Blümlisalp „Sennentuntschi”-jéről vagy az „Ötzi”-ről szóló alpesi legendák, amelyekben a gleccser egyik napról a másikra söpör végig a virágzó alpesi legelőkön, nem mesék, hanem pontosan ilyen fordulópont-hatások kollektív emlékei.

Gyűlnek a felfedezések

A Morteratsch-fa nem elszigetelt eset. A TKP már 2024-ben beszámolt egy hasonló fa felfedezéséről a Großglockneren található Pasterze-nél, ami azt mutatja, hogy az alpesi gleccserek jelenleg nagyobbak, mint általában az elmúlt 10 000 évben voltak:

- [Az Alpokban a gleccserek ma nagyobbak, mint 10 000 évvel ezelőtt voltak](#)

És a Der Spiegel (ami akkoriban még újságírással foglalkozott, ahelyett, hogy pusztán propagandát terjesztett volna, mint ma) már 2005-ben beszámolt a Tschierwa-gleccserről – egy újabb felfedezésről, ami azt bizonyítja, hogy körülbelül 7000 évvel ezelőtt az alpesi növényzet jelentősen feljebb is megtalálható volt a hegyoldalakon, mint ma. A TKP itt dokumentálta, hogy ezeket a megállapításokat a hivatalos klímaújságírásban hogyan hallgatják el szisztematikusan:

- **A klímaújságírás kódexe: szorítsad ökölbe a kezed, és tartsd a szádat**

Az üzenet mindenütt ugyanaz, és nem illik bele a „*példátlan, ember okozta klímakatasztrófa*” narratívájába.

A témában korábban megjelent TKP cikkek linkjei alább találhatóak (németül):

ORF Nachrichten: CO2 erwärmt – Gletscher schmilzt – Vulkan bricht aus

Deutschland unter 1 Kilometer Eis: Was die Landschaft über Klimageschichte verrät

Neue Studie: Wichtiger Hochpunkt des Grönlandeisschildes verschwand komplett vor nur 7000 Jahren

E cikk először német nyelven a [tkp.at](https://www.tkp.at)-n jelent meg, 2026. augusztus 26-án.

Fordítás a Clintel-híryanag alapján (<https://clintel.org/mortersatsch-glacier-tree-climate-history/>):

Szarka László Csaba

2026. szeptember 4.